

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*Takk for at dere var med oss i dag.
Familien*

*Forrettende: Jon Nilsen
Organist: Björn Leifsson
Piano og sang: Odd Esten Sættem
Sang: Ellinor Sættem
Sang: Ann Silje Sættem Hestad*



BERTELSEN
GRAVFERD



© Inmemory.no | Design 1178

Odd Eilif Sættem
f. 30.09.1931 - d. 04.02.2024

*Begravelse Hemne kirke
fredag 16. februar 2024*



Preludium

Musikk - Vandringsvise

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

Minneord

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Vår Gud han er så fast en borg,
han er vårt skjold og verge.

Han frir oss ut av nød og sorg
og vet oss vel å berge.

Vår gamle fiende hård
til strid imot oss står.

Stor makt og arge list
han bruker mot oss visst.

På jord er ei hans like.

Vår egen makt er intet verd,
snart fikk vi banesåret.

Men én går frem i denne ferd,
som Herren selv har kåret.

Vil du hans navn få visst?

Han heter Jesus Krist,
den høvding for Guds hær,

i ham kun frelse er.

Han marken skal beholde!

Guds ord det skal de nok la stå,
og ingen takk de høster.

Gud selv vil mektig med oss gå,
hans gode Ånd oss trøster.

Og om vårt liv de tar
og røver alt vi har,

la fare hen, la gå!

Mer kan de ikke få.

Guds rike vi beholder.

Postludium